

И че у всичко има различни смѣтки тънки,
Но знамъ пѣкъ, че за Господъ не сжществу-
вагъ спѣнки,

Комисии, съвѣти, купони и печати.

Та чуя се тогава, защо той у глава ти
Не е вложилъ отъ милостъ акълецъ една шепа,
Та тъй да се не луташъ като кобила слѣпа.

12. На търговцитѣ.

— Недѣйте граби толкозъ! Народътъ стене,
страда,

Изпратилъ въ урагана чадата свои скъпи!

Съвсѣмъ го вий обрахте! Такава ли награда

На тѣзъ неуморими за свобода съячи,

На тѣзъ чутовни войни, о тѣртеи, се пада?!...

Недѣйте тъй! Народътъ въ сълзи се днеска
кжи.

— Ахаа! Гледай, гледай! Той можелъ и да плаче?
Сълзитѣ да му вземемъ забравили сме значи!

Столични картинки.

1. Зима.

Нацапана съ пудра повдига земята
Къмъ гордото слънце печални очи,
Тя погледъ любовенъ въ моление мята,
Тя сѣкашъ му дума: „недѣй ме мжчи“!

Катъ Кирила Христовъ въвъ облачна шуба
Разхожда се горѣ нехайникътъ Фебъ